

CHƯƠNG 2 BÀI 5 LUẬN TÒN TÂM LẬP PHẨM

[Buổi 53 ngày 05/05/2023](#)

[Buổi 54 ngày 19/05/2023](#)

[Buổi 55 ngày 26/05/2023](#)

[Buổi 56 ngày 02/06/2023](#)

[Buổi 57 ngày 09/06/2023](#)

[Buổi 58 ngày 23/06/2023](#)

[Buổi 59 ngày 30/06/2023](#)

[Buổi 60 ngày 13/07/2023](#)

Buổi 53 ngày 05/05/2023

Người học Phật nếu như ở tít trên cao, chỗ ở thì giống như hoàng cung, ra ngoài ngồi xe đất tiền, những người khổ nạn nhìn thấy họ sẽ có cảm tưởng gì? Nhất là tiền tài, hưởng thụ của người xuất gia là của mười phương cúng dường. Thích Ca Mâu Ni Phật thành Phật cũng không hưởng thụ như vậy.

Phật cả đời không cầu người, mỗi ngày mang bình bát đi khát thực cũng chỉ cho phép đến bảy nhà, đến bảy nhà mà không xin đủ thức ăn thì hôm đó nhịn đói một ngày, đến nhà đầu tiên mà có thể ăn đủ no rồi thì không khát thực nhà thứ hai. Loại thị hiện này là dạy chúng ta phải “biết đủ thường vui”, gốc bệnh của người thế gian chính là không biết đủ, cho nên mới dẫn đến họa hại vô lượng vô biên.

Học Phật chính là học tập theo gương của Phật, không luận là thân phận như thế nào, không luận là từ bất cứ ngành nghề nào cũng đều phải học tập tinh thần của Phật, đạo lý của Phật, tâm từ bi của Phật, hơn nữa còn phải áp dụng vào đời sống thực tế. Đời sống của chính mình cần phải chất phác, phải biết đủ, có dư ra thì phải chia sẻ với tất cả chúng sinh cùng hưởng. Đây là chỗ khác biệt giữa Phật Bồ Tát và quan niệm của người thế gian. Phật Bồ Tát có phước thì chia sẻ cho mọi người cùng hưởng, phàm phu có phước chính mình hưởng, không muốn chia sẻ cho mọi người cùng hưởng.

Phật không chỉ dùng ngôn ngữ để dạy bảo chúng sanh, Ngài chính mình nói được làm được. Ngài chân thật nhìn thấu, nhìn thấu chính là thông đạt tường tận đối với tất cả sự lý nhân quả của thế gian và xuất thế gian. Ngài chân thật buông xả, đối với pháp thế xuất thế gian một chút cũng không vướng mắc, danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần ngay một chút cũng không bị tiêm nhiễm.

Hiện tại có rất nhiều đồng tu cảm thấy chính mình nghiệp chướng sâu dày, tai nạn rất nhiều, hỏi làm thế nào để tiêu nghiệp chướng, hóa giải tai nạn. Thực tế mà nói, cả đời Thích Ca Mâu Ni Phật Ngài đã thị hiện ra. Nếu chúng ta học hiểu rồi, lợi ích vô lượng vô biên, không chỉ tai nạn trước mắt có thể tiêu trừ mà nghiệp chướng tập khí từ vô thì kiếp đến nay cũng có thể đoạn trừ.

Trước tiên cần phải học cách nhìn thấu, buông xả, phải nhìn thấu “vạn pháp giai không”. Trên “Kim Kinh Cang” nói rằng: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng”. Hà tất ở trong những hư vọng mà đi phân biệt tính toán?

Bao gồm tất cả mọi hiện tượng, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới lục trần, thuận tâm hoặc không thuận tâm đều là vọng tưởng. Bạn có thể nhìn thấu, hiểu một cách tường tận rồi, bất luận gặp thuận cảnh hay nghịch cảnh, trong tâm đều là bình lặng, đích thực dùng tâm “thanh tịnh, bình đẳng, giác” để đối đãi với mọi người, không hề tiêm nhiễm thì yêu ma quỷ quái không thể dựa thân. Có ngã chấp thì có thân, không có ngã chấp thì không có thân, đây là đạo lý mà quỷ thần không thể dựa thân. Nếu mỗi niệm vẫn rơi vào “ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả”, bạn bất thiện, quỷ thần liền có thể trêu ghẹo bạn, gây phiền phức cho bạn.

Buổi 54 ngày 19/05/2023

Học Phật cần học như thế nào? Tông môn nói “từ căn bản tu”, căn bản chính là một niệm không sanh, tâm thanh tịnh chẳng có một niệm. Nếu có ý niệm “tôi bây giờ một niệm cũng không sanh”, liền đã sinh ra một ý niệm “một niệm không sanh”, vậy là sai rồi. Khi mới học, tông môn dùng pháp môn ngồi xếp bằng xoay mặt vào tường, học không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước. Sau khi học thành công, phải ở trong cuộc sống hằng ngày mà tôi luyện, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, vậy thì thành công rồi, lúc này tất cả các cảnh giới là nhất chân pháp giới. Nhất chân pháp giới không tách rời khỏi mười pháp giới, sáu cõi, ba đường, cho nên pháp giới mới gọi là nhất chân. Nếu thật có mười pháp giới, sáu cõi, ba đường thì pháp giới làm sao có thể gọi là nhất chân? Nên chuyển biến là ở nơi tâm, thay đổi là ở nơi nhận thức, nhận biết chân tướng của cảnh giới chính là nhận biết chân tướng của vũ trụ nhân sinh.

“Sáu căn thanh tịnh, không nhiễm một trần” là trong lúc cảnh giới hiện tiền sáu căn thanh tịnh, không phải lúc rời xa trần duyên sáu căn mới thanh tịnh, đây là phương pháp tu học của Tiểu Thừa. Khi tiếp xúc với cảnh giới, tâm vừa loạn động, vừa khởi vọng niệm, vậy thì không có công phu. Đối diện với cảnh giới, nuôi dưỡng thành thói quen thanh tịnh không nhiễm, việc này cần phải có trí tuệ cao độ.

“Kinh Kim Cang” nói: “Những gì có hình tướng đều là hư vọng”. Phải thường đề khởi câu nói này, đây chính là công phu quán chiếu. Khi đối diện với cảnh giới mà khởi

tâm động niệm liền nghĩ đến “những gì có hình tướng đều là hư vọng”, thì tâm liền bình lặng. Thuận cảnh không khởi tâm tham luyến, nghịch cảnh không cũng không khởi tâm sân hận, biết được thấy đều là giả. Cho nên, phải học Phật Bồ Tát du hí thần thông ở thế gian, mục đích là giúp đỡ tất cả chúng sanh giác ngộ, giúp đỡ người khác chính là giúp đỡ chính mình, mình và người không hai. Tu phước cần phải ngay tại chỗ này mà làm.

Ở thời đại hiện nay, chúng ta cần mở rộng tâm lượng. Bởi tin tức phát triển, giao thông thuận tiện, những việc ở các nơi trên thế giới có thể lập tức hay biết, cho nên phạm vi hoạt động của chúng ta là cả địa cầu. Chúng ta phải luôn quan tâm, yêu thương với bất cứ nơi nào trên quả địa cầu, không nên giới hạn ở một phạm vi nhỏ, tâm lượng như vậy là quá nhỏ. Ngoài địa cầu này ra, tâm lượng chúng ta cần mở rộng tận hư không khắp pháp giới mới có khả năng thoát khỏi. Nếu không có tâm lượng này, dù làm việc tốt có nhiều hơn cũng chỉ là phước báo của trời người.

Tất cả chúng sanh hữu tình trong tận hư không biến pháp giới đều là đồng bào của chúng ta, họ với chúng ta cùng một pháp tánh, đều từ chân tâm tự tánh của chính mình biến hiện ra. “Kinh Hoa Nghiêm” nói: “Tình và vô tình đồng viên chung trí”. Chỉ có thành Phật mới chân thật thấy được “tình và vô tình đều là đồng bào”. Sau khi tường tận rồi liền biết được bản thân ở trong đời này phải làm như thế nào, nỗ lực ra sao mới có thể tương ứng với lòng từ bi thanh tịnh của chư Phật Như Lai.

Buổi 55 ngày 26/05/2023

Người hiện tại tạo tác bốn nghiệp “sát, đạo, dâm, vọng”. Trong Phật pháp, đây là bốn trọng giới, bất luận người xuất gia hay tại gia đều phải tuân thủ. Ngược lại, xã hội hiện nay, trong tâm mọi người nghĩ gì, trên miệng mọi người nói gì, thân thể tạo tác những gì đều là “sát, đạo, dâm, vọng, tửu”. Mỗi ngày tạo tác năm loại tội nghiệp này, trên thực tế chính là tạo tác mười ác nghiệp. Tai nạn của thế gian làm thế nào mà có thể tránh khỏi? Muốn cứu chính mình thì phải từ chỗ này mà hạ quyết tâm, nghiêm trì cấm giới, y giáo phụng hành.

Có thể cứu chính mình mới có thể giúp đỡ người khác. Phương pháp duy nhất để giúp đỡ người khác cũng chỉ là khuyên bảo. Đời sống của người xuất gia cần phải nương vào sự cúng dường của người tại gia, cũng không có dư ra để mà giúp đỡ người khác, chỉ có dùng thân để làm tấm gương, khuyên bảo đại chúng xã hội và người có đại phước báo hiểu được phát tâm tu phước. Nếu tư tưởng, hành vi của chính chúng ta không chánh thì làm thế nào để khuyên người, làm thế nào mà khiến người khác tin tưởng chú? Cho nên nhất định trước tiên phải bắt đầu làm từ chính mình, chính mình tâm chánh hạnh chánh mới có thể ảnh hưởng đến người khác.

Phật dạy bảo chúng ta, đã được thân người thì phải ở thế gian mấy mươi năm, cho nên gọi là “đã đến rồi tất được an ổn vậy”. Cho nên người thông minh, người có trí tuệ

hiều được tích công bồi đức, bởi vì họ hiểu rõ “vạn pháp giai không, nhân quả bất không”. Tích công bồi đức phải làm như thế nào? Đây chính là dạy bảo “tứ chánh cần”, đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện.

Đoạn ác nhất định phải đoạn tập khí phiền não của chính mình, tu thiện nhất định phải tu giới định tuệ tam học, tu lục độ của Bồ Tát, tu mười nguyện của Phổ Hiền, đem tam học, lục độ, thập nguyện biến thành tư tưởng kiến giải, hành trì trong cuộc sống của chính mình chính là tích công bồi đức. Trái ngược với tam học “giới, định, tuệ” là tam độc “tham, sân, si”. Phật dạy bảo chúng ta lấy giới học để đoạn tham, lấy định học để đoạn sân, lấy huệ học để đoạn si, chuyển tham sân si thành giới định tuệ. Đây là đoạn ác tu thiện.

“Lục độ Bồ Tát” lấy bố thí để đoạn tham lam, lấy trì giới để đoạn ác nghiệp, lấy nhẫn nhục để đoạn sân hận, lấy tinh tấn để đoạn giải đãi, lấy thiền định để đoạn tán loạn, lấy trí tuệ để đoạn ngu si. Trong cuộc sống hàng ngày, sử sự, đối người, tiếp vật có thể tuân thủ sáu nguyên tắc này, người này chính là Bồ Tát. Bồ Tát khởi tâm động niệm, lời nói tạo tác nhất định phải tương ưng với nguyên tắc này. Mười nguyện Phổ Hiền là đại hạnh viên mãn của Bồ Tát, trên kinh nói, Bồ Tát không tu hạnh Phổ Hiền thì không thể viên thành Phật đạo. Hạt nhân của hạnh Phổ Hiền là tâm lượng viên mãn, “tâm bao thái hư, lượng châu sa giới”, đây là tâm lượng của Bồ Tát Phổ Hiền. Dùng tâm lượng lớn như vậy mà tu tất cả thiện pháp, chính là hạnh Phổ Hiền.

Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói, đem hành môn vô lượng của Bồ Tát Phổ Hiền quy nạp thành mười đại cương lĩnh, tức là “mười đại nguyện vương của Phổ Hiền”, mười điều này là tổng cương lĩnh của hạnh Phổ Hiền. Mười nguyện này thứ tự không được đảo ngược, điều thứ nhất “lễ kính chư Phật” là căn bản của hành môn. Đối với tất cả người sự vật và tất cả chúng sanh tận hư không biến pháp giới đều phải cung kính. Trên kinh nói: “Tất cả chúng sanh đều là cha mẹ quá khứ, là chư Phật ở vị lai”. Lấy tâm hiếu thuận cha mẹ mà hiếu thuận với tất cả chúng sanh, lấy tâm tôn kính sư trưởng mà tôn kính tất cả chúng sanh, người này chính là Bồ Tát Phổ Hiền. Những điều học tu hành thì gọi là Phổ Hiền hạnh. Đây là hạt nhân của hạnh Phổ Hiền, là nền tảng của hạnh Phổ Hiền.

Buổi 56 ngày 02/06/2023

Cổ Thánh Tiên Hiền dạy người ỷ ác dương thiện, đây là tu dưỡng đức hạnh của chính mình, cũng là vì sự an định xã hội, hi vọng mọi người nhìn thấy được mặt tốt này. Tất cả chúng sanh phiền não tập khí còn chưa đoạn hết, có mặt xấu. Mặt xấu thì không cần nhắc đến, mặt tốt thì phải nên tận lực tuyên dương khen ngợi, khiến cho tất cả chúng sanh đều có thể giác ngộ được phải đoạn ác tu thiện. Bạn tạo ác, người ta tha thứ cho bạn, một câu cũng không nhắc đến, bạn liền sinh tâm hổ thẹn; Bạn tạo một chút việc

thiện, người khác biểu dương, tán thán bạn, đây là khích lệ tu thiện. Sự dụng tâm này rất thiện, rất tốt.

Tất cả chúng sanh bất luận trên phương diện vật chất, tinh thần có kém khuyết, nếu chúng ta có năng lực thì phải tận tâm tận lực chủ động đi giúp đỡ họ, không cần đợi người cầu xin. Đây là bổ thí cúng dường.

Đối với Bồ Tát mà nói, đây là bổ thí, nhưng bổ thí của Bồ Tát Phổ Hiền thì gọi là “cúng dường”. Bởi vì Bồ Tát Phổ Hiền xem tất cả chúng sanh đều là cha mẹ đời quá khứ, là chư Phật ở vị lai, cho nên là “cúng dường”. Đây là cung kính tột cùng đối với tất cả chúng sanh. Trong “Mười đại nguyện vương của Phổ Hiền”, mỗi điều đều bao hàm hành môn viên mãn, mỗi điều đều như vậy, hàm nhiếp hỗ tương lẫn nhau.

Như vậy mà niệm Phật, công phu há có lý nào mà không đắc lực? Như vậy mà niệm Phật, há có lý nào mà không vãng sanh? Cho nên, những nguyên lý nguyên tắc mà Phật dạy chúng ta, chúng ta nhất định phải ở ngay trong cuộc sống thường ngày nắm chắc thì mới có thể chân thật thành tựu chính mình, không cô phụ kỳ vọng của chư Phật Như Lai đối với chúng ta.

Chư Phật Bồ Tát dùng tâm gì để đối đãi tất cả người, sự, vật? “Hiếu kính” chính là câu đầu tiên trong tam phước trong “Quán kinh”: “Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng”. Dùng “hiếu thuận, cung kính” để đối đãi tất cả người sự việc sự vật, chính là Phật Bồ Tát, chính là bậc đại Thánh. Tâm tư quan niệm, hành động tạo tác của phàm phu hoàn toàn trái ngược với điều này. Tương ứng chính là tùy thuận tự tánh, tánh đức, tùy thuận với thật tướng của các pháp, có thể làm đến được tùy thuận viên mãn chính là pháp giới nhất chân. Nếu không thể tùy thuận mà trái ngược với điều này thì chính là phàm phu lục đạo; Hoàn toàn trái ngược chính là ba đường ác.

Cho nên, làm Thánh, làm phàm, thiên đường hay địa ngục chính ở ngay trong khoảng một niệm của chính mình. Một niệm tương ứng với pháp tánh chính là Phật Bồ Tát; Cái niệm này trái với tánh đức chính là chúng sanh, là ác đạo. Chúng ta đời đời kiếp kiếp chung sống với tất cả chúng sanh, có thiện duyên, cũng có ác duyên.

Có một số người ở cùng với chúng ta rất thuận duyên, rất ưa thích, đây là thiện duyên của đời quá khứ; Có một số người đối với chúng ta là oan gia đối đầu, mang đến cho chúng ta rất nhiều việc không như ý, đây là oan nghiệp của đời quá khứ. Quá khứ mê hoặc điên đảo, đã gieo xuống những oan nghiệp này. Hiện tại giác ngộ tường tận rồi, phải hóa giải oán kết này, vẫn là như câu nói “hiếu kính” của Phật. Hiếu thuận, tôn kính với tâm chân thành, oán kết tự nhiên liền sẽ hóa giải.

Buổi 57 ngày 09/06/2023

Đối với tất cả oán giận, chúng ta phải có thể tùy thuận, chân thật làm đến được “hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức”; Ngay trong tùy hỷ thành tựu giới định tuệ

chân thật và trí tuệ chân thật của chính mình, đây là công đức. Tùy thuận như thế nào có thể chân thật thành tựu được công đức?

Tâm thanh tịnh là quan trọng, trí tuệ là quan trọng. Bạn dùng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi, đây là tùy thuận, đây là có công. Bạn có thể thành tựu, tăng thêm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi của bạn, chính là đức.

Có một niệm oán trời trách người chính là đặc biệt sai lầm. Gặp được tất cả những cảnh giới nghịch duyên không như ý đều phải quay đầu lại phản tỉnh chính mình, nhất định là nghiệp bất thiện của chính mình tích lũy mà tạo thành, lỗi lầm không ở chỗ người khác. Quay đầu lại, chính mình chân thật sám hối, thay đổi tự làm mới, đây là chân thật tu hành. Là chúng ta không coi họ là cha mẹ, thầy cô để đối đãi, không hiểu thuận, tôn kính họ, là lỗi lầm của chính ta, không phải là lỗi của họ.

Chư Phật Như Lai chính là dùng loại phương pháp này để mà thành tựu. Chúng ta muốn làm Phật, làm Bồ Tát cũng không ngoại lệ, vẫn là phương pháp này.

Chúng ta phải đem tâm kính người, kính việc, kính vật, thực tiễn ngay trong cuộc sống của chính mình, mỗi niệm đều không rời khỏi; Một niệm rời khỏi là một niệm mê, một niệm tương ưng là một niệm giác, cho nên phải dụng công phu ở ngay khoảng mỗi niệm. “Kinh Đại Thừa” không thể không đọc, không thể không thâm giải nghĩa thú, chúng ta mới có thể giữ được giác mà không mê, mới có thể đạt đến đời sống chân thật hạnh phúc mỹ mãn.

Tu học điều thứ nhất phải phát nguyện. Nhà Nho nói phải lập chí, lập chí làm Thánh làm Hiền, làm việc lớn mà không lập chí làm quan to, phát đại tài lớn để hưởng vinh hoa phú quý. Cái gì gọi là việc lớn? Nhà Phật nói « tử sinh việc lớn », câu nói này đem « việc lớn » nói một cách triệt để, tường tận viên mãn. Ở trong Phật pháp, đại sự nhân duyên nói đến cùng tột viên mãn (cứu cánh viên mãn), chính là rộng độ chúng sanh, cũng chính là nguyện thứ nhất trong tứ hoằng thệ nguyện « chúng sanh vô biên thệ nguyện độ ». « Độ » là thí dụ, độ qua biển khổ sinh tử, độ qua sáu cõi luân hồi. Đây mới là việc lớn.

Nếu không hiểu rõ đạo lý và chân tướng sự thật, học Phật không thể từ nơi tâm mà chân thật làm một cuộc chuyển đổi thì chính là học Phật nhưng vẫn cứ tạo nghiệp, đúng như người xưa đã nói « Trước cửa địa ngục tăng đạo nhiều ». Chữ « tăng » này không nhất định chỉ người xuất gia, người tại gia cũng bao gồm ở trong đó. Tăng là đoàn thể, bất luận xuất gia, tại gia, đoàn thể của (những người) học Phật đều gọi là tăng đoàn. Phật pháp quý ở giác ngộ, cổ Thánh tiên Hiền cũng nói « khác niệm tác Thánh », nên Thánh phàm chỉ khác nhau ở một niệm mê và giác mà thôi.

Một niệm giác thì ngay tức thì chính là nhất chân pháp giới ; Một niệm mê đâu chỉ là mười pháp giới chứ?

Người giác ngộ chân thật có thể buông xả, chỉ người mê mới có tranh chấp. Chư Phật Bồ Tát là tấm gương tốt cho chúng ta cho nên học Phật Bồ Tát chính là học giác ngộ, học nhìn thấu, học buông xả, chân thật làm đến được « không tranh với người, không cầu ở đời », tự nhiên thân tâm tự tại, trí tuệ thêm lớn.

Buổi 58 ngày 23/06/2023

Người học Phật không thể khế nhập cảnh giới là do một niệm tình chấp vẫn chưa dứt. Nếu muốn thành tựu, không thể không biết được đạo lý này, không thể không chăm chỉ học tập vô tranh vô cầu, học tập từ bi, nhiệt thành giúp người. Trong quá trình giúp người, nhất định không được chấp trước danh văn lợi dưỡng, ngũ lục lục trần, phải vĩnh viễn giữ gìn tâm thanh tịnh bình đẳng, đây là Bồ Tát hạnh. Bồ Tát hạnh chính là hạnh giác ngộ.

Trong “*Kinh Địa Tạng Luận Quán*”, pháp sư Thanh Liên giảng: “*Vô tướng vô danh, tuyệt tư tuyệt nghị*”. Đây chính là nghĩa lý và tinh hoa của “*Kinh Kim Cang*”, đây là chân tướng sự thật. Nếu chúng ta thể hội được nghĩa chân thật của câu nói này, tư tưởng quan niệm, ngôn ngữ hành vi liền có thể thay đổi, chuyển phàm thành Thánh. Hiểu được một phần, chuyển biến một phần; Hiểu được hai phần, chuyển biến hai phần, mức độ giác ngộ chuyển biến bao nhiêu tỷ lệ thuận với mức độ lý giải (*hiểu biết*). Đây cũng chính là phương pháp khảo nghiệm công phu tu học của chính mình. Nếu như chân thật có tiến bộ, tâm địa có thể ngày càng thanh tịnh, trí huệ có thể ngày càng tăng trưởng, phiền não cũng có thể ngày càng giảm nhẹ. Đến khi phiền não giảm nhẹ, trí tuệ tăng trưởng, tất cả kinh luận thế xuất thế gian hiển bày ở trước mặt, vô lượng vô biên nghĩa thú tự nhiên hiển bày. Cho nên chân thật tu hành chính là ở trong tâm lý quan niệm có một sự chuyển biến lớn.

Chúng ta là chúng sinh mê hoặc, dựa vào duy nhất để thay đổi chính là giáo dục của Thánh hiền (*Thánh giáo*), nương vào phương hướng và mục tiêu chỉ dạy của Thánh Hiền, nỗ lực chuyển biến, chuyển thức thành trí, chuyển phiền não thành bồ đề, chuyển sinh tử thành Niết Bàn, chuyển mê thành ngộ, siêu phàm nhập Thánh. Chúng ta phải làm công việc này. Đối với chúng sinh có duyên, cũng phải toàn tâm toàn lực đi giúp họ thay đổi; Tuy giúp chúng sinh nhưng vẫn giữ tâm thanh tịnh, tuyệt đối không dính tướng. Dính tướng liền có thể sinh phiền não, tâm liền bị ô nhiễm rồi. Phật Bồ Tát dạy bảo tất cả chúng sinh, có thể giữ gìn được tâm thanh tịnh, không bị ô nhiễm. Chúng sinh có thể chuyển biến tư tưởng quan niệm thì tán thán hoan hỷ; Chúng sinh không thể chuyển biến thì tâm địa vẫn thanh tịnh, không lưu lại dấu vết. Đây chính là “*tam luân thế không*” mà “*Kinh Bát Nhã*” đã nói. Vì vậy Phật Bồ Tát vĩnh viễn tự tại, vĩnh viễn không thối chuyển. Đạo lý chính ngay chỗ này.

Chúng ta phải không ngừng mở rộng tâm lượng. Phật Đà dạy bảo chúng ta “*tâm bao thái hư, lượng châu sa giới*”, phải chăm chỉ nỗ lực mà thực hiện. Tâm lượng mở rộng viên mãn, cho dù làm một việc thiện rất nhỏ, tùy theo tâm lượng mà biến hư không pháp giới. Đây chính là trông đại phước, hành đại thiện, đạo lý cảnh tùy tâm chuyển. Trong tự viện, khi thí thực đều đọc chú “*bảy hạt biến mười phương*”, nếu tâm lượng của bạn châu biến thập phương pháp giới, bỏ thí một hạt gạo liền có thể biến mười phương pháp giới, tất cả chúng sinh đều có thể thọ dụng; Nếu tâm lượng rất nhỏ, niệm chú cũng không ích gì, cảnh không thể tùy theo chú mà chuyển. Chú là tăng thượng duyên, tâm là thân nhân duyên. Không có thân nhân duyên thì tăng thượng duyên cũng không có lực. Nếu như “*tâm bao thái hư, lượng châu sa giới*”, tăng thượng duyên của chú liền khởi tác dụng rất lớn. Cho nên căn bản ở chỗ tâm địa, tâm địa phải thiện lương, tâm địa phải chân thành. “*Tâm thành*”, hành vi tự nhiên đốn chánh, công phu chân thật chính ngay chỗ này.

Buổi 59 ngày 30/06/2023

Chúng ta mỗi niệm vì tất cả chúng sinh mà nghĩ. Chúng sinh là chúng duyên hòa hợp mà sinh ra, bao gồm động vật, thực vật, khoáng vật. Thí dụ cái bàn không sạch sẽ thì ta lau cho sạch sẽ; Cái ghế không được bày ngay ngắn thì ta sắp xếp lại cho ngay ngắn. Đây đều là vì chúng sinh mà nghĩ.

Cách làm này chính là “*lễ kính chư Phật*” của mười nguyện Phổ Hiền, kính người, kính việc, kính vật. Phật sự là công cuộc giác ngộ chúng sanh, giúp đỡ tất cả chúng sinh phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui.

Những việc chúng ta làm chính là giúp đỡ tất cả chúng sinh mở rộng tâm lượng, yêu thương chính mình, càng yêu thương người khác hơn; yêu gia đình của mình, càng trân quý xã hội, tiêu trừ tất cả hiểu lầm, mâu thuẫn, xung đột với mình để đạt đến mục tiêu chung sống hòa bình. Chúng ta thúc đẩy những sự việc này, nhất định phải dựa trên “*tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác, tâm từ bi*”. Đây mới là Phật sự, mới là sự nghiệp của Bồ Tát.

Trên kinh nói, người của Thế giới Tây Phương Cực Lạc cho dù hạ phẩm hạ sanh “*thiên nhân đồng thị, thiên nhĩ triệt thính, tha tâm thông rộng khắp*” năng lực của sáu căn gần như giống với Phật A Di Đà. Cho nên chúng ta khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, chư Phật Bồ Tát đều thấy rõ ràng tường tận, thông suốt thấu đáo. Chúng ta mong cầu vãng sanh, khởi tâm động niệm, lời nói việc làm nhất định phải tương ứng với phương pháp lý luận của vãng sanh. Điểm này vô cùng quan trọng. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là “*chư thượng thiện nhân, câu hội nhất xứ*”, cho nên chúng ta niệm Phật vẫn phải tu thượng thiện. Tâm bất thiện, ngôn ngữ bất thiện, lời nói bất thiện, một ngày niệm mười vạn câu Phật hiệu cũng không thể vãng sanh.

Như hai vị tôn giả Hàn Sơn, Thập Đắc đã nói, “đau ốm rát họng cũng chỉ uống công”. Hai vị này là hóa thân của Bồ Tát Văn Thù và Bồ Tát Phổ Hiền. Đại sư Huệ Năng Lục Tổ Thiền Tông nói: “Nếu là người chân thật tu hành không thấy lỗi thế gian”. Chỉ biết tự sửa đổi, chính mình nỗ lực đoạn ác tu thiện. Trên “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: khéo tu ba cương lĩnh: “Khéo giữ khẩu nghiệp, không nói lỗi người; Khéo giữ thân nghiệp, không phạm luật nghi; Khéo giữ ý nghiệp; thanh tịnh vô nhiễm”. Chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ, phải làm kỳ được! Cả bộ đại tạng kinh điển nhà Phật mà Đức Thế Tôn giảng nói 49 năm chính là ba câu nói này.

Chúng ta nhất định chân thật làm đến được thì mới có thể cứu được chính mình, cứu được chúng sinh. Chư Phật Bồ Tát từ bi, có tâm yêu thương chân thành, chúng ta không hiểu được để mà thân cận, vẫn muốn rời bỏ các Ngài để đi kết giao với bạn ác thế gian, đây là đặc biệt sai lầm. Bạn ác chính là tạo tác ngũ nghịch, thập ác, không tiếp nhận giáo dục của Thánh hiền, không y giáo phụng hành. Đây là một tổn thất lớn đối với cuộc sống tu học của chúng ta, nhất định phải nhận thức rõ điều này.

Buổi 60 ngày 13/07/2023

Đoạn ác, tu thiện phải từ trong tâm mà làm. Tâm của Phật Bồ Tát là tâm thuần thiện lợi ích chúng sanh, nhất định không nghĩ đến lợi ích chính mình. Mà đại từ đại bi của Phật Bồ Tát nhất định viên mãn hàm nhiếp “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Bất cứ câu nào trong năm câu này đều hàm nhiếp bốn câu còn lại, “một tức là tất cả, tất cả tức là một”

Nếu tâm từ bi mà không thanh tịnh, không bình đẳng thì chính là “ái duyên từ bi” của bốn loại từ bi mà Phật pháp đã nói. Đây là từ bi của phàm phu, chưa xả bỏ không chế chiếm hữu, chưa xả bỏ mọi yêu cầu. Đây không phải là đại từ đại bi. “Vô duyên từ bi”, đại từ đại bi chính là vô duyên từ bi. Vô duyên chính là không có điều kiện, không có yêu cầu, không có chiếm hữu, không có không chế. Đây đại từ đại bi của của chư Phật và pháp thân đại sĩ, cũng là đầy đủ tâm từ bi chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Nếu như chúng ta dùng loại tâm này để đối nhân xử thế tiếp vật thì trong đối nhân xử thế tiếp vật liền chứng quả rồi, như “vào cửa đại giải thoát” mà trên “Kinh Hoa Nghiêm” đã nói, chính là thành Phật rồi.

Tôi là một phàm phu, là người căn tánh trung hạ, ngày nay có được một chút thành tựu, có được một chút trí tuệ là nhờ hơn 40 năm ngày ngày đọc kinh, ngày ngày giảng kinh nói pháp mà có được. Cũng có một số vị đại đức cũng giảng kinh, nhưng ngoài việc giảng kinh ra họ còn phải quản lý công việc. Quản việc thì phải bận tâm, đối với chính mình có không ít chướng ngại. Duyên phận của tôi ở đời này thù thắng, trong cả đời “không quản người, không quản việc, không quản tiền”, vì vậy những việc ở trong

thế gian tôi không gặp chướng ngại gì, nên mới có thể có chút thành tựu như vậy. Đây cũng là tôi hiện thân nói pháp, vì mọi người mà làm ra một tấm gương.

Người như thế nào có thể quản việc? Người có tâm thanh tịnh chân thật. Cho nên những người quản sự ở trong tự viện thời xưa đều là chư Phật Bồ Tát ứng hóa mà đến. Chúng ta không phải là Thánh nhân ứng hóa đến. Chúng ta đích thực là phàm phu. Một phàm phu đích thực, nếu cũng có thể làm việc xả mình vì người, thì cũng đáng được trân trọng. Tuy hi sinh định tuệ của chính mình để phục vụ mọi người, nhưng giới nhất định phải thanh tịnh, đây mới là tu phước báo chân thật. Giới thanh tịnh là chăm sóc mọi người như lý như pháp, không có tâm tư riêng, dùng tâm chân thành, yêu thương, mà quan tâm, giúp đỡ tất cả mọi người nỗ lực tu học.